

forhandlet mellem Finansudvalget og mig, og efter den Foranledning, jeg fik ved denne Forhandling, søgte jeg at komme til et bedre Resultat, og jeg kan meddele, at det er lykkedes. Fra 1. Januar d. A. ere vi komne til en noget højere Rente af Statens Foliopenge. Hidtil have vi kun haft Penge indestaaende paa Folio i de fire Hovedbanker: Nationalbanken, Handelsbanken, Privatbanken og Landmandsbanken. Ved Forhandling med disse Banker er jeg naaet til, at de 3 sidstnævnte ere gaaede med til at hæve Renten for Foliopenge til 1 %, derimod har Nationalbanken nægtet at gaa med dertil. I en Skrivelse, Nationalbanken har tilstillet Finansministeriet, erklærer Banken, at den finder det overhovedet ikke rigtigt, at der bliver givet Rente af Foliopenge, men giver dog vedblivende $\frac{1}{2}$ % som hidtil. Samtidig hermed har jeg begyndt at benytte nogle af de mellemstore Banker, nemlig Københavns Laane- og Diskontobank, Københavns Grundejerbank og Københavns private Laanebank, til Indsættelse af Foliopenge. I disse mellemstore Banker forrentes Foliopengene med 2 à 3 %, og vi prøve nu, i hvor høj Grad det er muligt at bruge disse Banker til Indsættelse af Foliopenge. Det er klart nok, at smaa Institutter ikke kunne bruges dertil, thi det er saa store Beløb, der er Tale om at sætte ind og tage ud igen uden Varsel, at smaa Institutter hurtigt vilde gaa i Knæ derved. Her er imidlertid ikke Tale om smaa Institutter, de, jeg har nævnt, høre til de mellemstore Institutter. Vi ere altsaa komne lidt videre end hidtil. Det er første Gang, man er kommen op over den halve Procent, der saa ofte er forhandlet om mellem Finansudvalget og Finansministeren. Jeg skal for øvrigt gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Rente af Foliopenge ikke spiller saa stor en Rolle nu, som det har gjort tidligere, thi tidligere havde man langt større Beløb paa Folio end nu. Vi søge at holde Beløbet nede saa meget som muligt. Saa snart som vi have noget Overskud, sætte vi det ud paa Opsigelse, enten med 4 Dage, en Maaned eller 3 Maaneders Varsel, og saa faa vi den højere Rente.

Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at naar vi her ved Afslutningen af Finanslovens 2den Behandling gaar ud fra, at de af Ministeren eller Flertallet stillede Ændringsforslag blive vedtagne, vil det Overskud, Finansloven udviste ved Forelæggelsen, være faldet med omtrent 1 Mill. Kr., og det stemmer godt med mine

Beregninger. Den ærede Ordfører gjorde endvidere opmærksom paa, at trods det er der endda et ganske pænt Overskud tilbage, omtrent 1,700,000 Kr., og at det var første Gang i de 5 Aar, han har været Ordfører for Loven, at man havde Overskud ved 2den Behandling. Jeg maa desværre forberede Tinget paa, at inden 3die Behandling vil der blive trukket adskilligt paa dette Overskud, men jeg nærer dog ligesom den ærede Ordfører vedblivende det Haab, at det skal lykkes, selv om der stilles ret store Fordringer, som det er nødvendigt at honorere, fordi de grunde sig paa bestaaende Love, her fra Tinget at sende op til det andet Ting et af Folketinget vedtaget Finanslovsforslag med Overskud.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

Formanden: Jeg skal udsætte Afstemningen ogsaa over dette Afsnit til i Morgen.

Udenfor Dagsordenen har Folketingsmanden for Bornholms 2den Valgkreds Ordet for at indbringe det i Gaar anmeldte Forslag til Lov om Nedsættelse i Arvefæsteafgifterne for de saakaldte tillagte Lyng- eller Udmarkslodder paa Bornholm.

Ingyard Jensen: Paa min ærede Medforslagsstillers og egne Vegne tillader jeg mig at indbringe Forslag til Lov om Nedsættelse i Arvefæsteafgifterne for de saakaldte tillagte Lyng- og Udmarkslodder paa Bornholm. Lovforslaget gaar ud paa at nedsætte Afgifterne af de herhen hørende Jorder med $\frac{7}{25}$. I Midten af forrige Aarhundrede blev der nedsat af Regeringen en Kommission for at afhænde de tilbageværende Dele af de Staten tilhørende Udmarkslodder. Denne Kommission handlede paa Statens Vegne med en udsøgt Nidkærhed, idet den baade lokkede og truede de daværende Fæstere til at overtage visse Dele af de Jorder, som vare tilbage. Det lykkedes for dem at faa Sagen ordnet, men saaledes, at de Afgifter, som bleve paalagte disse Jorder, der vare uopdyrkede og overordentlig tarvelige, sidenhen bestandig har vakt Misfornøjelse, og der er i Aarenes Løb gjort mange Forsøg paa at faa disse Forhold ordnede paa en mere tilfredsstillende Maade, end det skete den Gang. Det er hidtil ikke foregaaet i nogen synderlig Udstrækning, men Sagen er paa ny kommen frem, foranlediget ved de ny